

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																						
רב יימר הוה ידע ליה סהדותא למר זוטרא, אתא לקמיה דאמימר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מ"ד משחק בקוביא, כל שכן מלך ומ"ד מלך, אבל משחק בקוביא מדאורייתא מחזא חזי, ורבנן הוא דפסלוהו.															לא.
בפני בית דין ושלא בפני ב"ד כו'.															לא.
במאי קמפלגי?															לא.
בדון מינה ומינה בדון מינה ואוקי באתרה קא מיפלגי	רבנן קמיה דרב פפא:														לא.
דון מינה ומינה, מפקדון - מה פקדון מושבע מפי עצמו חייב, אף עדות מושבע מפי עצמו חייב, ומינה, מה פקדון בין בבית דין ובין שלא בבית דין, אף עדות בין בבית דין ובין שלא בבית דין	ר' מאיר סבר:														לא.
דון מינה ואוקי באתרה, מה פקדון מושבע מפי עצמו חייב, אף עדות מושבע מפי עצמו חייב, ואוקי באתרה, מה מושבע מפי אחרים - בבית דין אין, שלא בבית דין לא, אף מושבע מפי עצמו - בבית דין אין, שלא בבית דין לא.	רבנן סברי:														לא.
אי מפקדון גמרי לה רבנן, דכולי עלמא לא פליגי דדון מינה ומינה, אלא היינו טעמא דרבנן, דמיתו לה בקל וחומר: ומה מפי אחרים חייב, מפי עצמו לא כל שכן, ומדמיתו לה מקל וחומר, דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה מושבע מפי אחרים - בב"ד אין, שלא בב"ד לא, אף מושבע מפי עצמו - בפני ב"ד אין, שלא בפני ב"ד לא.	אמר להו רב פפא:														לא.
מי מצית אמרת דלאו בדון מינה ומינה פליגי?	רבנן לרב פפא:														לא.
שבועת הפקדון נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקין ובקרובין, בכשרין ובפסולין, בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד מפי עצמו, ומפי אחרים אינו חייב עד שיכפור בו בב"ד, דברי ר"מ	והתנן גבי פקדון: [רבי מאיר]														לא.
בין מפי עצמו ובין מפי אחרים - כיון שכפר בו חייב	חכמים:														לא.
מושבע מפי אחרים בפקדון מנא להו לרבנן דחייב? לאו דגמרי לה מעדות, ושמע מינה: בדון מינה ומינה פליגי															לא.
מההיא אין, מהא ליכא למשמע מינה.															לא.
וחייבין על זדון השבועה.															לא.
מנהני מילי?															לא.
בכולן נאמר בהן ונעלם וכאן לא נאמר בה ונעלם, לחייב על המזיד כשוגג. ועל שגגתה עם זדון העדות.	דתנו רבנן:														לא.
ה"ד שגגתה עם זדון העדות?															לא.
באומר: יודע אני ששבועה זו אסורה, אבל איני יודע אם חייבין עליה קרבן אם לא.	רב יהודה אמר רב:														לא.
ואין חייבין על שגגתה גרידתא.															לא.
לימא, תנינא לדרב כהנא ודרב אסי															לא.
לא, אע"ג דתנן איצטריך, ס"ד אמנא: הכא הוא דלא כתיב ונעלם - דבעינן שוגג דומיא דמזיד, אבל התם דכתיב ונעלם - אפילו שגגתה כל דהו, קמ"ל.															לא.
שבועת העדות כיצד? אמר לשנים בואו והעידוני, שבועה שאין אני יודעין לך עדות, או שאמרו לו אין אני יודעין לך עדות, משביע אני עליכם ואמרו אמן - הרי אלו חייבין.															לא.
השביע עליהם חמש פעמים חוץ לב"ד, ובאו לב"ד והודו - פטורין כפרו - חייבין על כל אחת ואחת.															לא.
השביע עליהן ה' פעמים בפני ב"ד וכפרו - אינן חייבין אלא אחת.															לא.
מה טעם? הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות.	רבי שמעון:														לא.
כפרו שניהם כאחד - שניהם חייבין, בזה אחר זה - הראשון חייב והשני פטור.															לא.
כפר אחד והודה אחד - הכופר חייב.															לא.
היו שתי כיתי עדים, כפרה הראשונה ואח"כ כפרה השניה - שתיהן חייבות, מפני שהעדות יכולה להתקיים בשתייהן.															לא.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	א
ראוהו שרץ אחריהן, אמרו לו מה אתה רץ אחרינו? שבועה שאין אנו יודעין לך עדות - פטורין, עד שישמעו מפיו.	שמואל:													לא: א
מאי קא משמע לך?														לא: א
שילח ביד עבדו, או שאמר להן הנתבע משביע אני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו - הרי אלו פטורים, עד שישמעו מפיו התובע	תנינא:													לא: א
רץ אחריהן איצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: כיון דרץ - אחריהן כמאן דאמר להו דמי, קמ"ל.														לב: א
והא נמי תנינא:														לב: א
שבועת העדות כיצד? אמר לעדים בואו והעידוני, שבועה כו'	[תנינא]													לב: א
אמר אין, לא אמר לא														לב: א
אמר לאו דוקא, דאי לא תימא הכי, גבי פקדון דקתני: שבועת הפקדון כיצד? אמר לו תן לי פקדון שיש לי בידך, ה"נ אמר אין, לא אמר לא, הא (ויקרא ה') וכחש בעמיתו כל דהן אלא אמר לאו דוקא														לב: א
הכא נמי לאו דוקא.														לב: א
האי מאי? אי אמרת בשלמא אמר דהכא דוקא, תנא התם אטו הכא, אלא אי אמרת לא אמר דהתם דוקא ולא אמר דהכא דוקא, אמר אמר למה לי למיתנייה?														לב: א
דלמא אורחא דמילתא קא משמע לן.														לב: א
ראוהו שבא אחריהן, אמרו לו מה אתה בא אחרינו? שבועה שאין אנו יודעין לך עדות - פטורין, ואם בפקדון - חייבים.	תניא כוותיה דשמואל:													לב: א
השביע עליהן חמשה פעמים כו'.														לב: א
מנלן דאכפירה בב"ד הוא דמחייב, אחוץ לב"ד לא מחייב?														לב: א
אמר קרא: (ויקרא ה') אם לא יגיד ונשא עונו, לא אמרתי לך אלא במקום שאילו מגיד זה מתחייב זה ממון.	אביי:													לב: א
אי הכי, אימא: שבועה גופא בב"ד אין, ושלא בבית דין לא	רב פפא לאביי:													לב: א
לא ס"ד														לב: א
(ויקרא ה') לאחת - לחייב על כל אחת ואחת	דתניא:													לב: א
ואי ס"ד בב"ד, מי מחייב על כל אחת ואחת?														לב: א
השביע עליהן חמשה פעמים בפני ב"ד וכפרו - אין חייבין אלא אחת	והתנן:													לב: א
מה טעם? הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות	רבי שמעון:													לב: א
אלא לאו שמע מינה: שבועה חוץ לב"ד, כפירה בב"ד.														לב: א
כפרו שניהן כאחת - חייבין.														לב: א
הא אי אפשר לצמצם														לב: א
הא מני? ר' יוסי הגלילי היא	רב חסדא:													לב: א
אפשר לצמצם.	דאמר: [רבי יוסי הגליל]													לב: א
אפילו תימא רבנן, כגון שכפרו שניהן בתוך כדי דיבור, ותוך כדי דיבור כדיבור דמי.	רבי יוחנן:													לב: א
מכדי תוך כדי דיבור כמה הוי? כדי שאילת תלמיד לרב, עד דאמרי שבועה שאין אנו יודעין לך עדות טובא הוין	רב אחא מדיפתי לרבינא:													לב: א
כל אחד ואחד תוך דיבורו של חברו.	א"ל: [רבינא]													לב: א

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בזה אחר זה - הראשון חייב והשני פטור.														לב.
מתני' דלא כי האי תנא														לב.
משביע עד אחד - פטור	דתניא: [חכמים]													לב.
מחייב	רבי אלעזר ברבי שמעון:													לב.
לימא בהא קמיפלגי:														לב.
עד אחד כי אתא - לשבועה הוא דקא אתא	דמר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]													לב.
עד אחד כי אתא - לממונא קא אתא	ומר סבר: [חכמים]													לב.
ותיסברא?														לב.
הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים בעד שכנגדו חשוד על השבועה	האמר אביי:													לב.
אלא, דכ"ע עד אחד כי אתי - לשבועה קא אתי, והכא בהא קמיפלגי														לב.
דבר הגורם לממון כממון דמי	מר סבר: [חכמים]													לב.
לאו כממון דמי.	ומר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]													לב.
הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים בעד שכנגדו חשוד על השבועה.	גופא, אמר אביי:													לב.
הכל מודים בעד סוטה - שחייב בעד טומאה, דרחמנא הימניה, דכתיב: (במדבר ה') ועד אין בה, כל שיש בה.														לב.
והכל מודים בעדי סוטה - שפטור בעדי קינוי, דהוה גורם דגורם.														לב.
ומחלוקת בעדי סוטה - בעדי סתירה														לב:
דבר הגורם לממון כממון דמי וחייב	מר סבר: [חכמים]													לב:
לאו כממון דמי ופטור.	ומר סבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]													לב:
הכל מודים בשכנגדו חשוד על השבועה, הכל מודים בעד אחד דר' אבא.														לב:
הכל מודים בשכנגדו חשוד על השבועה														לב:
דחשיד מאן?														לב:
אילימא דחשיד לזה, דאמר ליה מלוה: אי אתית אסהדת לי הוה משתבענא ושקילנא														לב:
וליאמא ליה: מי ימר דמשתבעת														לב:
אלא כגון ששניהן חשודין														לב:
חזרה שבועה למחויב לה, ומתוך שאינו יכול לישבע משלם.	דאמר מר:													לב:
הכל מודים בעד אחד דר' אבא														לב:
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דר' אמי הוה יתיב ר' אבא קמיה, אזל אייתי חד סהדא דמחטף חטפה מיניה														לב:
אמר ליה: אין, חטפי ודידי חטפי														לב:
היכי לדייני דייני להאי דינא?	רב אמר:													לב:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לישלם		!	ז									לב:
ליכא תרי סהדן		ז	ז									לב:
ליפטריה		!	ז									לב:
הא איכא חד סהדא דמחטף חטף		ז	ז									לב:
לישתבע		!	ז								◇	לב:
כיון דאמר: אין, חטפי ודידי חטפי, הוה ליה כגולן		ז	ז								◇	לב:
הוה ליה מחויב שבועה ואינו יכול לישבע, וכל המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם.	א"ל ר' אבא:	!									◇	לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא חייב, והכל מודים בעד מיתה שהוא פטור.	רב פפא:										◇	לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא פטור - דאמר לה לדידה ולא אמר להו לבית דין											◇	לב:
האשה שאמרה מת בעלי - תנשא, מת בעלי - תתיבם.	דתנן:											לב:
הכל מודים בעד מיתה שהוא חייב - דלא אמר לדידה ולא אמר להו לבית דין.											◇	לב:
שמע מינה: משביע עדי קרקע חייב?										ז	◇	לב:
דלמא דתפישא מטלטלי.										!	◇	לב:
כפר אחד והודה אחד כו'.												לב: <
השתא בזה אחר זה דתרווייהו קא כפרי, אמרת: הראשון חייב והשני פטור, כפר אחד והודה אחד מיבעיא?											ז	לב:
לא צריכא, כגון שכפרו שניהן, וחזר אחד מהן והודה בתוך כדי דיבור, והא קא משמע לן, דתוך כדי דיבור כדיבור דמי.											!	לב:
בשלמא לרב חסדא דמוקי לה להווא כרבי יוסי הגלילי, רישא אפשר לצמצם, וסיפא איצטריך לאשמועינן דתוך כדי דיבור כדיבור דמי אלא לרבי יוחנן, רישא תוך כדי דיבור, סיפא תוך כדי דיבור, תרתי למה לי?											ז	לב:
מהו דתימא: ה"מ כפירה וכפירה, אבל כפירה והודאה אימא לא, קמ"ל.											!	לב:
היו שתי כיתי עדים, כפרה הראשונה ואח"כ כפרה השניה.												לב: <
בשלמא שניה תתחייב, דכפרה לה ראשונה, אלא ראשונה אמאי? הא קיימא שניה											ז	לב:
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה שניה בשעת כפירת ראשונה קרובין בנשותיהן גוססות, מהו דתימא: רוב גוססים למיתה, קמ"ל	רבינא:										!	לב: >
משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שיש לי ביד פלוני פקדון ותשומת יד וגזל ואבידה, שבועה שאין אנו יודעין לך עדות - אין חייבין אלא אחת, שבועה שאין אנו יודעין שיש לך ביד פלוני פקדון ותשומת יד וגזל ואבידה - חייבין על כל אחת ואחת.												לב: >
משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידו שיש לי ביד פלוני פקדון חטין ושעורין וכוסמין, שבועה שאין אנו יודעין לך עדות - אין חייבין אלא אחת, שבועה שאין אנו יודעין שיש לך ביד פלוני חטין ושעורין וכוסמין - חייבין על כל אחת ואחת.												לב: >
משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שיש לי ביד פלוני נזק וחצי נזק, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, ושאנס איש פלוני את בתי ופתה את בתי, ושהכני בני, ושהחבל בי חברי, ושהדליק את גדישי ביוה"כ - הרי אלו חייבין.												לב: >
משביע עדי קנס, מהו?	איבעיא להו:										^	לב: >
אליבא דר' אלעזר בר"ש לא תיבעי לך												לב: >
יבואו עדים ויעידו	דאמר: [ר' אלעזר בר"ש]											לב: >

OHR SOMAYACH אוהר שומאך
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

שבועות ל: - לח.

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

שבועות ל: - לח.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	שבועות-שבועת העדות
																												הנך נפישן.
																												(ויקרא ה') והיה כי יאשם לאחת מאלה - יש מאלה שהוא חייב, ויש מאלה שהוא פטור הא כיצד? תבעו ממון - חייב, תבעו ד"א - פטור.
																												איפוך אנא
																												ר"ע אאואין דר"א סמך.
																												מאי בינייהו בין ר"א ובין ר"ע?
																												איכא בינייהו: משביע עדי קרקע, לר"א חייבין, לר"ע פטורין.
																												ולר' יוחנן דאמר התם:
																												משביע עדי קרקע אפי' לר"א פטורין
																												הכא מאי איכא בין ר"א לר"ע?
																												איכא בינייהו: עדי קנס.
																												והוא עד או ראה או ידע - בעדות המתקיימת בראיה בלא ידיעה ובידיעה בלא ראייה הכתוב מדבר.
																												לימא, ר' יוסי הגלילי לית ליה דר' אחא
																												גמל האוחזר בין הגמלים ונמצא גמל הרוג בצידו - בידוע שזה הרגו
																												דאי אית ליה דר' אחא, בדיני נפשות נמי משכחת לה, כר"ש בן שטח
																												אראה בנחמה, אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתי אחריו ומצאתי סייף בידו ודם מטפטף והרוג מפרפר, אמרתי לו: רשע, מי הרגו לזה, או אני או אתה? אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי, שהרי אמרה תורה: (דברים י"ז) על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת, אלא המקום יפרע ממך
																												לא זו משם עד שנשכו נחש ומת
																												אפי' תימא אית ליה דרבי אחא, בשלמא ידיעה בלא ראייה משכחת לה, אלא ראייה בלא ידיעה היכי משכחת לה? מי לא בעי מידע אם עובד כוכבים הרג או ישראל הרג? אם אדם טרפה הרג או שלם הרג?
																												משביע עדי קנס - פטור, דאי ס"ד חייב, נהי ידיעה בלא ראייה אשכחן לה, ראייה בלא ידיעה מי לא בעי מידע נכרית בעל, בת ישראל בעל? בתולה בעל, בעולה בעל?
																												מנה מנתיך בפני פלוני ופלוני ועדים רואין אותו מבחוץ, מאי?
																												והלה מה טוען? אי אמר לא היו דברים מעולם, הוחזק כפרן אי אמר אין, שקלי וידידי שקלי, כי אתו עדים מאי הוי?
																												המנונא, את עול תא.
																												ההוא דא"ל לחבריה: מנה מנתיך לך בצד עמוד זה, א"ל: לא עברתי בצד עמוד זה, אתו תרי סהדי אסהידו ביה דהשתין מים בצד עמוד זה
																												הוחזק כפרן.
																												האי דינא פרסאה הוא מי קאמר מעולם? בעסק זה קא"ל.
																												ההוא דא"ל לחבריה: מנה מנתיך לך בצד עמוד זה, א"ל: לא עברתי בצד עמוד זה מעולם, נפקו ביה סהדי דהשתין מים בצד עמוד זה
																												הוחזק כפרן.
																												כל מילתא דלא רמיא עליה דאניש, עביד לה ולא אדעתיה.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חייב כאן וחייב בפקדון כו'.	רבי שמעון:										
מחכו עלה במערבא.											
מאי חוכא?											
מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מזיד כשוגג	דקתני:										
מכדי מושבע מפי עצמו בעדות לר"ש מנא ליה? דגמר מפקדון, פקדון נמי מושבע מפי אחרים נגמר מעדות.											
ומאי חוכא? דלמא ר"ש בק"ו מיייתי לה: מפי אחרים חייב, מפי עצמו לא כל שכן											
אלא חוכא אמזיד כשוגג											
מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מזיד כשוגג	דקתני:										
מכדי מזיד גבי עדות מנא ליה? דלא כתיב ביה ונעלם, ה"נ לא כתיב ביה ונעלם.											
ומאי חוכא? דלמא מזיד דלאו כשוגג בפקדון - ממעילה ר"ש גמר לה.	אמר להו רב הונא:										
והיינו חוכא, אדגמר לה ממעילה נגמר לה מעדות.											
מסתברא, ממעילה הוה ליה למילף, שכן מעילה ממעילה.											
אדרבה, מעדות הוה ליה למילף, שכן תחטא מתחטא											
מסתברא, ממעילה הוה ליה למילף, שכן מעילה בכל נהנה בקבוע חומש ואשם.											
אדרבה, מעדות ה"ל למילף, שכן חטא הדיוט בשבועה תבעיה וכפריה ואואין											
הנך נפישין.											
אלא מאי חוכא?											
היינו חוכא, מכדי ר"ש ג"ש גמיר, למה ליה דפריך: מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע מזיד כשוגג.	כי אתא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי רב:										
ומאי חוכא? דלמא כי פריך - מקמי דתיקום ליה ג"ש, בתר דקמא ליה ג"ש לא פריך											
ולא?											
מאן תנא שבועת הפקדון לא ניתן וזונה לכפרה? ר"ש היא	והאמר להו רבא בר איתי לרבנן:										
דלמא מזיד כשוגג פריך דגמר לה ממעילה, דהנך נפישין, אבל מושבע כנשבע לא פריך.											
ותהדר עדות ותגמר לה מפקדון מזיד דלאו כשוגג: מה פקדון - שוגג אין, מזיד לא, כי היכי דיליף פקדון ממעילה											
להכי כתבה רחמנא לעדות גבי שבועת ביטוי וגבי טומאת מקדש וקדשיו, דבכולן נאמר בהן ונעלם וכאן לא נאמר בהן ונעלם, לחייב על המזיד כשוגג.											
משיביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן - הרי אלו פטורים, שאין חייבין אלא על תביעת ממון כפקדון.											
משיביע אני עליכם כשתדעו לי עדות שתבואו ותעידוני - הרי אלו פטורים, מפני שקדמה שבועה לעדות.											
עמד בבית הכנסת ואמר משיביע אני עליכם שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני - הרי אלו פטורין.											
אמר לשנים משיביע אני עליכם איש פלוני ופלוני שאם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, והם יודעין לו עדות עד מפי עד, או שהיה אחד מהן קרוב או פסול - הרי אלו פטורין.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	שבועות-שבועת העדות
לה.																												שלח ביד עבדו, או שאמר להן הנתבע, משביע אני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו - הרי אלו פטורין, עד שישמעו מפי התובע.
לה.																												משביעני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתן לי מאתים זוז ולא נתן, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') תחטא תחטא לגזירה שוה, נאמר כאן תחטא ונאמר להלן תחטא, מה להלן בתביעת ממון ויש לו, אף כאן בתביעת ממון ויש לו.
לה.																												משביעני עליכם כשתדעו לי עדות כו'.
לה.																												משביעני עליכם כשתדעו לי עדות שתבואו ותעידוני, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע, מי שקדמה עדות לשבועה, ולא שקדמה שבועה לעדות.
לה.																												עמד בבית הכנסת ואמר משביעני עליכם.
לה.																												אפילו עדיו ביניהן.
לה.																												פשיטא
לה.																												לא צריכא דקאי עילויהו, מהו דתימא כמאן דאמר להו דמי, קמ"ל.
לה.																												ראה סיעה של בני אדם עומדין ועדיו ביניהן, ואמר להן משביעני עליכם אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, יכול יהו חייבין? ת"ל: והוא עד, והרי לא ייחד עדיו. יכול אפילו אמר כל העומדין כאן? תלמוד לומר: והוא עד, והרי ייחד עדיו.
לה.																												אמר לשנים משביעני עליכם.
לה.																												אמר לשנים משביעני עליכם פלוני ופלוני אם אתם יודעין לי עדות שתבואו ותעידוני, והן יודעין לו עדות עד מפי עד, או שהיה אחד מהן קרוב או פסול, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ה') אם לא יגיד ונשא עונו, בראוין להגדה הכתוב מדבר.
לה.																												שלח ביד עבדו וכו'.
לה.																												שלח ביד עבדו, או שאמר להן הנתבע משביעני עליכם שאם אתם יודעין לו עדות שתבואו ותעידוהו, יכול יהו חייבין? ת"ל: אם לא יגיד ונשא עונו.
לה.																												מאי תלמודא?
לה.																												אם לוא יגיד כתיב, אם לו לא יגיד - ונשא עונו, ואם לאחר לא יגיד - פטור.
לה.																												משביעני עליכם, מצוה אני עליכם, אוסרכם אני - הרי אלו חייבין
לה.																												בשמים ובארץ - הרי אלו פטורין
לה.																												באלף דלת, ביוז הי, בשדי, בצבאות, בחנון ורחום, בארץ אפים, ברב חסד, ובכל הכנויין - הרי אלו חייבין.
לה.																												המקלל בכולן - חייב, דברי ר"מ
לה.																												פטורין.
לה.																												המקלל אביו ואמו בכולן - חייב, דברי ר"מ
לה.																												פטורין.
לה.																												המקלל עצמו וחבירו בכולן - עובר בלא תעשה.
לה.																												(דברים כ"ח) יככה ה' אלהים, וכן יככה אלהים - זו היא אלה הכתובה בתורה.
לה.																												אל יכך, ויברכך, וישיב לך - ר"מ מחייב
לה.																												פטורין.
לה.																												משביעני עליכם מאי קאמר?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לה:	◊	!											רב יהודה:	הכי קאמר: משיבני אני עליכם בשבועה האמורה בתורה, מצוה אני עליכם בצוואה האמורה בתורה, אוסרכם אני באיסור האמור בתורה.
לה:		ז											אמר ליה אביי, אלא הא דתני רבי חייא:	כובלכם אני - הרי אלו חייבין
לה:		ז												כובל באורייתא מי כתיב?
לה:	◊	!											אלא אמר אביי:	ה"ק: משיבני אני עליכם בשבועה, מצוה אני עליכם בשבועה, אוסרכם אני בשבועה, כובלכם אני בשבועה.
לה:	<													באלף דלת, ביוד הי, בשדי, בצבאות, בחנון ורחום, בארך אפים, ברב חסד.
לה:		ז												למימרא, דחנון ורחום שמות נינהו
לה:	◊	ז											ורמינהי:	יש שמות שנמחקין, ויש שמות שאין נמחקין אלו הן שמות שאין נמחקין: כגון אל, אלהיך, אלהים, אלהיכם, אהיה אשר אהיה, אלף דלת, ויוד הי, שדי, צבאות - הרי אלו אין, אבל הגדול, הגבור, הנורא, האדיר, והחזק, והאמץ, העוז, חנון ורחום, ארך אפים, ורב חסד - הרי אלו נמחקין
לה:	◊	!											אביי:	מתניתין - במי שהוא חנון, במי שהוא רחום קאמר.
לה:		ז											א"ל רבא:	אי הכי, בשמים ובארץ נמי במי שהשמים והארץ שלו קאמר
לה:		!												הכי השתא, התם כיון דליכא מידי אחרינא דאיכרי רחום וחנון, ודאי במי שהוא חנון, ודאי במי שהוא רחום קאמר, הכא כיון דאיכא שמים וארץ, בשמים ובארץ קאמר.
לה:	◊												ת"ר: [ת"ק]	כתב אלף למד מאלהים, יה מיי' - ה"ו אינו נמחק, שין דלת משדי, אלף דלת מאדני, צדי בית מצבאות - ה"ו נמחק
לה:	◊												רבי יוסי:	צבאות כולו נמחק, שלא נקרא צבאות אלא על שם ישראל, שנאמר: (שמות ז') והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים.
לה:	◊												שמואל:	אין הלכה כרבי יוסי.
לה:	◊												ת"ר:	כל הטפל לשם בין מלפניו ובין מלאחריו - ה"ו נמחק.
לה:														לפניו כיצד? ליי' - ל' נמחק, ביי' - ב' נמחק, ויי' - ו' נמחק, מיי' - מ' נמחק, (תהלים קמ"ד) שיי' - ש' נמחק, היי' - ה' נמחק, כיי' - כ' נמחק
לה:														לאחריו כיצד? אלהינו - נו' נמחק, אלהיהם - ה"ם נמחק, אלהיכם - כ"ם נמחק.
לה:	◊												אחרים:	אחריו אינו נמחק, שכבר קדשו השם.
לה:	◊												רב הונא:	הלכה כאחרים.
לה:	◊													(אברהם דלטיא לנבות בגבעת בנימן שלמה דניאל, סימן)
לה:	◊												ת"ק]	כל שמות האמורים בתורה באברהם קדש, חוץ מזה שהוא חול, שנאמר: (בראשית י"ח) ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך
לה:	◊												חגיגה בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה משום רבי אלעזר המודעי:	אף זה קדש.
לה:														כמאן אזלא הא דאמר רב יהודה אמר רב:
לה:	◊												[רב יהודה אמר רב]	גדולה הכנסת אורחין יותר מהקבלת פני שכינה
לה:	◊													כמאן? כאותו הזוג.
לה:	◊													כל שמות האמורים בלוט חול, חוץ מזה שהוא קדש, שנאמר: (בראשית י"ט) ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך וגו', מי שיש בידו להמית ולהחיות זה הקדוש ברוך הוא.
לה:	◊												ת"ק]	כל שמות האמורים בנבות קדש, במיכה - חול
לה:	◊												ר"א:	בנבות - קדש, במיכה - יש מהן חול ויש מהן קדש, אלף למד חול, יוד הי קדש, חוץ מזה שאלף למד והוא קדש: (שופטים י"ח) כל ימי היות בית האלהים בשילה.
לה:	◊												ר"א]	כל שמות האמורים בגבעת בנימין - ר"א אומר: חול

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועת העדות													Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
מימרא													מאן דאמר													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
לה:	◊	■	◆									רבי יהושע:	קדש.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																									

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.
לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.	לז.</				

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

שבועות-שבועת העדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ייתב ההוא מרבנן קמיה דרב כהנא, וייתיב וקאמר: (תהלים נ"ב) גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה												לז.
כנה.	א"ל: [רב כהנא]											לז.
תרתי למה לי?												לז.
מהו דתימא ה"מ מתניתין, אבל בקראי - אימא לא מכנינן, קמ"ל.												לז.
אל יכך, ויברכך, וייתיב לך - רבי מאיר מחייב	[רבי מאיר]											לז.
פוטרינ.	חכמים:											לז.
והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן.												לז.
איפוך.												לז.
כי אתא רבי יצחק תנא כדתנן.												לז.
השתא דאנן תנן הכי, וכי אתא רבי יצחק תני הכי, ש"מ דוקא תנן.	רב יוסף:											לז.
אלא קשיא												לז.
כי לית ליה - בממונא, אבל באיסורא אית ליה.												לז.
הרי סוטה דאיסורא הוא												לז.
(במדבר ה') הנקי כתיב	ואמר ר' תנחום בר חכנאי:											לז.
טעמא דכתיב הנקי, הא לאו הכי - מכלל לאו אתה שומע הן לא אמרינן												לז.
אלא איפוך, אפילו באיסורא לית ליה.												לז.
ובאיסורא לית ליה? אלא מעתה, שתויי יין ופרועי ראש דבמיתה, הכי נמי דלית ליה לר"מ?	מתקיף ליה רבינא:											לז.
אלו שבמיתה. שתויי יין ופרועי ראש	והתנן:											לז.
אלא לעולם תיפוך, כי לית ליה - בממונא, באיסורא אית ליה, ושאני סוטה דאיסורא דאית ביה ממונא הוא.												לז.
הדרן עלך שבועת העדות												לז.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת הפקדון		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ל
מימרא	מאן דאמר																										
שבועת הפקדון נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולים, בפני בית דין ושלא בפני בית דין מפי עצמו, ומפי אחרים אינו חייב עד שיכפרנו בב"ד, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]																										לז:
בין מפי עצמו בין מפי אחרים - כיון שכפר בו חייב.	חכמים:																										לז:
וחייב על זדון השבועה ועל שגגתה עם זדון הפקדון, ואינו חייב על שגגתה גרידתא.																											לז:
ומה חייב על זדונה? אשם בכסף שקלים.																											לז:
שבועת הפקדון כיצד? אמר לו תן לי פקדוני שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי, או שאמר לו אין לך בידי, משביעך אני ואמר אמן - הרי זה חייב.																											לז:
השביע עלי חמש פעמים, בין בפני בית דין ובין שלא בפני ב"ד, וכפר - חייב על כל אחת ואחת.																											לז:
מה טעם? מפני שיכול לחזור ולהודות.	רבי שמעון:																										לז:
היו חמשה תובעים אותו, אמרו לו תן לנו פקדון שיש לנו בידך, שבועה שאין לך בידי - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידי ולא לך ולא לך - חייב על כל אחת ואחת	[ת"ק]																										לז:
עד שיאמר שבועה באחרונה	רבי אלעזר:																										לז:
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	רבי שמעון:																										לז:
תן לי פקדון ותשומת יד גזל ואבידה שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידי פקדון ותשומת יד גזל ואבידה - חייב על כל אחת ואחת.																											לז:
תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין - חייב על כל אחת ואחת																											לז:
אפילו אמר חטה ושעורה וכוסמת - חייב על כל אחת ואחת.	רבי מאיר:																										לז:
אנסת ופיתית את בתי, והוא אומר לא אנסתי ולא פיתיתי, משביעך אני ואמר אמן - חייב	[ת"ק]																										לז:
פוטור, שאינו משלם קנס על פי עצמו	רבי שמעון:																										לז:
אע"פ שאינו משלם קנס על פי עצמו, משלם בשט ופגם על פי עצמו.	אמר לו: [ת"ק]																										לז:
גנבת את שורי, והוא אומר לא גנבתי, משביעך אני ואמר אמן - חייב, גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי, משביעך אני ואמר אמן - פטור.																											לז:
המית שורך את שורי, והוא אומר לא המית, משביעך אני ואמר אמן - חייב, המית שורך את עבדי, והוא אומר לא המית, משביעך אני ואמר אמן - פטור.																											לז:
אמר לו חבולתי ב"עשיתי בך חבורה, והוא אומר לא חבולתי ולא עשיתי בך חבורה, משביעך אני ואמר אמן - חייב, אמר לו עבדו הפלת את שיני וסימית את עיני, והוא אומר לא הפלתי ולא סימית, משביעך אני																											לז:
זה הכלל: כל המשלם על פי עצמו - חייב, ושאינו משלם על פי עצמו - פטור.																											לז:
רב אחא בר הונא ורב שמואל בריה דרבה בר בר חנה ורב יצחק בריה דרב יהודה תנו שבועות בי רבה, פגע בהו רב כהנא																											לז:
הויד בשבועת הפקדון והתרו בו, מהו? כיון דחידוש הוא, דבכל התורה לא אשכחן מזיד דמיייתי קרבן והכא מיייתי קרבן - לא שנא אתרו ביה ולא שנא לא אתרו ביה, או דלמא ה"מ היכא דלא אתרו ביה, אבל היכא דאתרו ביה - מילקא לקי, קרבן לא מיייתי, או דלמא הא והא עבדינא?	אמר להו: [רב כהנא]																										לז:
חמורה הימנה שבועת הפקדון, שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים	א"ל, תנינא:																										לז:
מדקאמר ליה על זדונה מכות - מכלל דאתרו ביה, וקאמר: מכות אין, קרבן לא																											לז:
ומאי חומרא? דניחא ליה לאיניש דמיייתי קרבן ולא לילקי.																											לז:
מאן תנא זדון שבועת הפקדון לא ניתן לכפרה? ר"ש, אבל לרבנן קרבן נמי מיייתי.	אמר להו רבא בר איתי:																										לז:
בר מינה דההיא, דאנא תנינא לה והכי תנינא לה: אחד זדונה ואחד שגגתה - אשם בכסף שקלים, ומאי חומרא? דאילו התם חטאת בת דנקא, והכא אשם בכסף שקלים.	אמר להו רב כהנא:																										לז:
ולייגמר מינה																											לז:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת הפקדון		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דלמא דלא אתרו ביה.												!
אין חייבין על שגגתה, מה הן חייבין על זדונה? אשם בכסף שקלים	ל"א, ת"ש:											!
מאי לא בדאתרו ביה												!
ה"נ דלא אתרו ביה.												!
לא, אם אמרת בנזיר טמא שכן לוקה, תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה?	ת"ש:											!
מדקאמר לוקה - מכלל דאתרו ביה, וקאמר: תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה, אבל קרבן מיתן												!
מאי אינו לוקה? דאינו נפטר במלקות.												!
מכלל דנזיר טמא נפטר במלקות, הא קרבן כתיב ביה												!
התם דמיתני קרבן, כי היכי דתיחול עליה נזירות בטהרה.												!
אמרוה רבנן קמיה דרבה												!
מכלל דכי לא אתרו ביה ואיכא עדים מיחייב, כפירת דברים בעלמא הוא.	אמר להו: [רבה]											!
הכופר בממון שיש עליו עדים - פטור.	אלמא קסבר רבה:											!
תניא דמסייע לך:	רב חנינא לרבה:											!
(ויקרא ה') וכחש בה - פרט למודה לאחד מן האחין או לאחד מן השותפין, (ויקרא ה') ונשבע על שקר - פרט ללוה בשטר וללוה בעדים.	[תניא]											!
אי משום הא לא תסייען, באומר לויתני ולא לויתני בעדים, לויתני ולא לויתני בשטר.	אמר ליה: [רבה]											!
ממאי?												!
וכחש בה - פרט למודה לאחד מן האחין או לאחד מן השותפין	מדקתני:											!
האי לאחד מן האחין ה"ד?												!
אילימא דאודי ליה בפלגא ידיה												!
הא איכא כפירה דאיך												!
אלא לאו דאמרי ליה: מתרוינין יזפת, ואמר להו: לא, מחד מינייכו יזפי, דהויא ליה כפירת דברים בעלמא, ומדרישא כפירת דברים, סיפא נמי כפירת דברים.												!
(סימן: חובה כיתות דבעל הבית חומר נזירא)												!
אינו חייב על שגגתה, ומהו חייב על זדונה? אשם בכסף שקלים	ת"ש:											!
מאי לאו זדון עדים												!
לא, זדון עצמו.												!
היו שתי כתי עדים, כפירה הראשונה ואחר כך כפירה השנייה - שתיהן חייבות, מפני שיכולה עדות להתקיים בשתייהן	ת"ש:											!
בשלמא שניה תתחייב, דהא כפירה לה כת ראשונה, אלא ראשונה אמאי מיחייבא? הא קיימא שניה												!
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה שניה בשעת כפירת הראשונה קרובין בנשותיהן ונשותיהן גוססות, מהו דתימא: רוב גוססין למיתה, קמ"ל, השתא מיהת חיי נינהו ולא שכיבי.	רבינא:											!
בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון, ונשבע והודה ובאו עדים, אם עד שלא באו עדים הודה - משלם קרן וחומש ואשם, אם משבאו עדים הודה - משלם תשלומי כפל ואשם	תא שמע:											!

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועת הפקדון		Talmud Navigator																
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
הכא נמי כדרינא.											◊	!						לז:
חמורה ממנה שבועת הפקדון, שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים	רבינא לרב אשי, תא שמע:										◊	ז	■					לז:
מדקאמר לוקה - מכלל דאיכא עדים, וקאמר: על שגגתה אשם בכסף שקלים											◊	ז						לז:
בר מינה דההיא	אמר להו רב מרדכי:										◊	!						לז:
אחד זדונה ואחד שגגתה - אשם בכסף שקלים.	דהאמר להו רב כהנא, אנה תנינא לה והכי תנינא לה:										◊	!	■					לז:
לא, אם אמרת בנזיר טמא שכן לוקה, תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה?	תא שמע:										◊	ז	■					לז:
היכי דמי?												ז	^					לז:
אי דליכא עדים												ז	!					לז:
אמאי לוקה?												ז	ז					לז:
אלא פשיטא דאיכא עדים												ז	!					לז:
תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה	וקתני:											ז	■	!				לז:
מלקא הוא דלא לקי, אבל קרבן מייתי												ז						לז:
תיובתא דרבה תיובתא.													■					לז:
הכופר בממון שיש עליו עדים - חייב, בשטר - פטור.	רבי יוחנן:																◊	לז:
מאי טעמיה דרבי יוחנן? עדים עבידי דמייתי, שטר הא מנח.	רב פפא:																◊	לז:
שטרא נמי עביד דמרכס	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:																ז	לז:
היינו טעמיה דרבי יוחנן, משום דהוה שטר שעבוד קרקעות, ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות.	אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע:																■	לז:
משיבוע עדי קרקע - פליגי רבי יוחנן ור"א	איתמר:																■	לז:
חייב	חד: [רבי יוחנן/ר"א]																■ ■	לז:
פטור.	וחד: [רבי יוחנן/ר"א]																■ ■	לז:
תסתיים דרבי יוחנן דאמר פטור																	■	לז:
הכופר בממון שיש עליו עדים - חייב, שטר - פטור, וכדבר הונא בריה דרב יהושע, תסתיים.	מדאמר רבי יוחנן:																■ ■	לז:
לימא, רבי יוחנן ורבי אלעזר בפלוגתא דרבי אליעזר ורבנן קא מיפלגי	רבי ירמיה לר' אבהו:																ז	לז:
הגזול שדה מחבירו ושטפה נהר - חייב להעמיד לו שדה, דברי רבי אליעזר	דתנן: [רבי אליעזר]																ז ■	לז:
אומר לו הרי שלך לפניך	חכמים:																ז ■	לז:
במאי קמיפלגי? רבי אליעזר דריש רבויי ומיעוטי, ורבנן דרשי כללי ופרטי	ואמרינן:																ז ■	לז:
מכל אשר ישבע - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי ריבה? ריבה כל מילי, ומאי מיעט?	[רבי אליעזר]																ז	לז:
חזר וריבה כלל ופרט, וכחש בעמיתו - כלל, בפקדון או בתשומת יד או בגזל - פרט, אי מכל אשר ישבע	[רבנן]																ז	לז:
עליו - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו																	ז	לז:

OHR SOMAYACH אוהר שומאך
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

שבועות ל: - לח.